

Nanly var verd undir hálva millión

Mikudagin fall dómur í sakarmálinum, har Poul Johannes Joensen og dótturin, Heidi Poula Joensen, kravdu Landssjúkrahúsið eftir endurgjaldi fyri ikki at hava sæð eyðsýndu tekinini um um eftirrák eftir eina skurðviðgerð fyri gallstein. Faðir og dóttir finga undir hálva millión í endurgjaldi

Leo Poulsen

»Thi kendes for ret

Landssjúkrahúsið skal betale Poul Johannes Joensen og Heidi Poula Joensen kroner 487.412,00 í erstatning...«

Soleiðis ljóðaði dómurin um endurgjald fyri deyðsfallið av Nanly Joensen heilt afturi í 2000.

Tað var nakað so banalt, sum nýrasteinar, ið førdu til, at Nanly doyði, bert 57 ára gomul.

Hon var kallað inn á Landssjúkrahúsið við tveimum innkallingarseðlum í senn, har annar segði, at hon skuldi hald fram við viðgerðini hon var í, meðan hin var ein innleggjarsedil við boðum um skurðviðgerð.

Tað skuldi vísa seg at vera hesin seinni, ið var galdandi, og 23. februar 2000 bleiv Nanly Joensen so lögð inn á Landssjúkrahúsið, og dagin eftir varð hon so skurðviðgjørð fyri gallstein.

Tað skuldi skjótt vísa

seg, at har var ikki alt farið fram sum tað átti. Fyri tað fyrsta var fúskað við sjúkrajournalini hjá Nanly, fyri tað næsta hevði lækkin, ið framdi skurðviðgerðina ikki neyðugu pappírini, og fyri tað triðja fór sami lækni av landinum dagin eftir, at skurðviðgerðin var framd, nakað, ið sambært øðrum læknum er óhoyrt.

Tað visti seg eisini skjótt, at Nanly fekk óvanliga nógva pínu, gjørdist bleik og gul, fekk fepur og fór at spýggja. Alt hetta vóru tekin um, at alt ikki ruggaði rætt við skurðviðgerðini.

Pínan og sjúkueyðkennini hildu fram, og hóast tað átti at verið týðiligt fyri bæði læknum og sjúkrasysturum, at her ruggaði ikki alt rætt, hendi lítið annað, enn at Nanly varð fylt við morfín.

Rættslæknaráðið fíltist á, at eingin varnaðist tað innlýsandi, nevnliga at gall læk úr gallgongdini inn í magasekkin.

Hjartastopp og deyði

Familjan sá forfærd ólukkaskilið, men fekk alla tíðina at vita, at her var alt, sum tað átti.

Men Nanly gjørdist bara verri og verri, og leygar-kvøldið, tá ein systirdóttir fór oman á Landssjúkrahúsið at vita, hvussu til stóð, fekk hon at vita, at Nanly hevði havt eitt hjartastopp, og nú lá í respiratori.

Boð vórðu send suður til Vágs at fáa familjuna at koma norður sum skjótast, tí nú stóð illa til. Men boðini komu frá familju í Havn og ikki frá Landssjúkrahúsinum.

Úrslitið gjørdist, at familjan í Vági fekk boðini so seint, at ikki slapst norður um fjør fyrr enn klokkan 15.30 seinnaftur sunnudag.

Bilur stóð fyri teimum á kaini og tað var beina leið út á Landssjúkrahúsið. Har lá Nanly í respiratori, og ongantíð fekst samband við hana aftur. Klokkan 12.53 mánadagin tann 28. februar 2000 var Nanly søgd deyð at vera.

Poul Johannes Joensen lovaði á Landssjúkrahúsinum har og tá, at hann ikki vildi sleppa Landssjúkrahúsinum snikkaleysum frá hesari vanrøkt. Men at tað var eitt lyfti, sum skuldi kosta so nógv og taka so langa tíð, hevði hann ikki droymt um. 13 ár og fyra mánaðir næstan upp á dagin skuldu ganga, áðrenn ein avgerð - fyribils - fall í málinum.

Á miðdegi mikudagin 26. juni segði dómarin, Peter Flügge, dómin, ið gevur faðir og dóttir smáar 500.000 krónur í endurgjaldi. Poul Johannes Joensen fær 435.500 krónur, meðan dóttirin fær 51.912 krónur, ið svarar til 721 krónur um mánaðin í 72 mánaðir fram til hennara 24. ár.

Dómarin avvísti, at endurgjald skuldi fara fram eftir nýggju lógini frá 2008, tá hendingin fór fram í 2000. Eisini dró niður, at Nanly var 57 ára gomul, og at hon ikki hevði havt týðandi inntøkur undan deyðanum.

Taksturinn verður settur

út frá fullum avlamni. Í føri av deyða, verður roknað 50% av fullum avlamni, og síðani kann justerast niður ella upp, og í hesum førinum hevur dómarin justerað niður frá 575.000 krónum, ið er 50% av 1.150.000, ið verur latið fyri fult avlamni.

Umhugsar støðuna

Poul Johannes Joensen hevur fingið dómin og umhugsar í lötuni støðuna.

- Eg fái ikki sagt so nógv, tí vit hava ikki havt stundir at nærliði dómin og tosa við sakføraran. Men tað sigur seg sjálvt at tað er hart at fáa at vita, at skipanin í sambandi við patientkærumál í Føroyum var so út av lagi í mun til í øðrum londum, at tað kann samanberast við tilfærskomin lond, sigur Poul Johannes Joensen.

Skipanin vísti seg eisini at verða soleiðis, at ein tilvildarligur sakførari og eitt starvsfólk frá Tryggingarfelagnum Føroyar saman við Landssjúkrahúsinum høvdu høvi til at draga máli út í

meira enn 13 ár, tó at tað var eyðsýnt hvat var fari fram á Landssjúkrahúsinum, sigur Poul Johannes Joensen.

Hann hevur - eins og mót-parturin - fýra vikur at kæra dómin.

- Eg dugi ikki at siga, hvat eg fari at gera. Tað er nakað, vit mugu tosa við sakføraran um, og í lötuni veit eg ikki, um nakað meira verður gjørt við málið, sigur Poul Johannes Joensen.

Hann dylur ikki fyri, at hetta hevur verið ein sera drúgv - og kostnaðarmikil - tilgongd.

- Tað hevur verið ein hørð tíð at koma ígjøgnum, og hetta málið hevur kostað bæði so og so. Fyribils fari eg at umhugsar støðuna, og eg havi fýra vikur at taka eina avgerð í, sigur Poul Johannes Joensen.